

החברותא

החברותא בטאען פנימי לחברים גליין מס **137** בס"ד ערש"ק פר' חיי שרה (מערטן) כ"ה חשוון תשס"א

פנינים יקרים

וידהו חיי שרה. כולן שווין לטובה (רש"י) אפשר לפרש שרה אף שהיו לה ימים רעים בחייה עד תשעים שנה לא ילדה אבל היתה שרויה בשמחה בהכנסת הש"ת כי ביצחק יקרא לך זרע, וכו' שרה קיימה בעצמה חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברכים על הטובה כלומר בשמחה. - וזה "כולן שווין לטובה" אפילו הימים הקשים והרעים היו אצלה שווים לטובה.

וה' ברך את אברהם בכל... הצדיק האמיתי אינו מתפלל רק בעד עצמו אלא בעד הכלל כולו... אם הכלל לא נתברך גם הוא מקופח ולא נושע גם כן. וזו הכוונה וה' ברך את אברהם בכל - הברכה היתה בזה שבך את הכל.

וה' ברך את אברהם בכל איתא במדרש בשביל המעשרות שנאמר ויתן לו מעשר מכל כי ידוע שהוראה נקרא מעשר שהיא ה' אחרונה והוא מעשר מכל פירוש מעשר מן ההתקשרות כידוע ומן היראה והאמונה זכה אל ההתקשרות. ומה היא ההתקשרות בו? כללא דמלתא היא האמונה במה שאין עין רואה ואין אוזן שומעת ואין שום שכל משיג ונשגב ה' לבדו, ואח"כ התחזקות היראה וממילא תחול אחר האמונה. (מתוך פרי הארץ)

וגם לגמליך אשקה. וזה עיקר הסימן בין סטרא דקדושא לסטרא דאחרא שהקדושה חפצה להשפיע לזולתה... ע"כ כל הנסיון שניסה אליעזר לרבקה היה אם תאמר וגם גמליך אשקה כי בזה ידע אם היא מסטרא דקדושא. אם תהיה משתוקקת להשפיע. וע"כ אם משמח לעניים זה מורה כי שמחתו שמחת הנפש משא"כ אם שמח בלבדו היא שמחה גופנית.

ויאמר עבד אברהם אנכי. ההשתעבדות לאדם גדול היא חירות כמו שארז"ל עבד מלך כמלך (שבועות מז) וכ"ש ההשתעבדות למלך מלכי המלכים הקב"ה.

ה' אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך. ידוע כי כל מה שהאדם משיג לא שייך לוומר בו לשון אמונה כי כבר השיג הדבר וראה אותו בעיניו כי כך הוא בבירור. אמנם הדבר אשר עדיין הוא למעלה מלהשיגו ואעפ"כ מאמין הוא במציאותו, הנה זאת בודאי נקרא אמונה. (עבודת יששכר)

ויצא יצחק לשוח בשדה. ענין זה של ישוב הדעת הוא עיקר העבודה כמו שאמר מרן הר"מ מקוברין כשאחד אמר לו יזכני הש"ת לכל הפחות בשוב הדעת העיר לו מה אתה אומר לכל הפחות ישוב הדעת הרי זה הכל. וזה עיקר התגברות היצר לא להניח לאדם שיהא לו מעט ישוב הדעת אפילו כטורדא דמצות. הלא אם אינו בשוב הדעת עדיין רחוק הוא מהש"ת.

אלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק... התחלת התקרבות הוא התרחקות... וכל העבודות שצריך האדם לעבוד הכורא הוא רק שיתגלה כבודו... ובאמת זה ההתרחקות הוא עיקר ההתקרבות כי אלו הדרכים וההתרחקות הם לטובתו בחינת את אשר יאהב ה' יוכיח וכו'.

ויעקב איש תם יושב אהלים. האדם צריך לעבוד את השם בפשטות "כשור לעול וכחמור למשא" ולא בחכמות כי אלו האנשים הרוצים לעבוד את ה' בחכמות באים מתוך כך לידי הרבה ספיקות ואינם מתקרבים בעבודתם כי דרכם רופפת.

נאמר בתפלה אלוקי אברהם אלוקי יצחק ואלוקי יעקב. וצ"ב הלא אלוקי העולם הוא אשר ברא כל היצורים. אך הפירוש אלקותו של אברהם אשר המשיך לכל באי עולם וכן כל האבות הקדושים. וזה פירוש המדרש (בר"ר ויהי) אלקיהם של אלו קיים. האלקות אשר המשיכו הוא דבר קיים לעד. (תפארת שלמה)

שיחת הרא"ש נכתב ע"י הר"ר ל'פ' הבנת.

ה' אב תשכ"ז (האשכ מחברותא ל'פ' ל'פ' תשס"א)

הדבוק אל הצדיק נותן כח לקרב את כל הנלווים אליו ושנים אלו מתחברים לעשות רצון ה'. בהתחברותם אל הצדיק נותנים כח לצדיק להשפיע שפע של קדושה אך התחברות זו צריכה להיות ללא כל פניה של עצמיות.

חלק ב'.

עם האנשים הירודים ביותר ואז אם מצליחים לצאת מהשואל מעלים את כל אלו שנמצאים אתו בשואל ואם לא מצליחים אז נופלים יותר ויותר עם אותם האנשים הירודים. אמנם זהו דרך האמת ואין אנו יכולים להתחמק ממנה. רק לזעוק אל ה' בחזקה. ולהיות דבוק אל הצדיק האמת כי זוהי השמירה הטובה ביותר במצבים אלו.

הרא"ש המשיך לדבר: לצערי הרב אין לי אף אחד שם (בעמוק שבכשלונו) כי כולם בורחים. ואפילו חבר ראוי אחד אין לי כולם מקושרים עם אינטרסים ואינם מוכנים להיות קרובן בעד החבר ובעד הקדושה ולכך אני נתון בסכנות גדולות.

בעצם אני הגרוע ביותר. הפלא שבחברותא שהגרוע ביותר מלמד את היותר טוב. אך הענין פשוט. איך לערין נישט פון מיין צדקות איך לערין פון מיין שפלות (איני מלמד מתוך צדקותי אלא מתוך שפלותי). ההבדל ביני לבין הצדיק

תקציר מהחלק הראשון: כאשר האדם מגלה את האמת - אף שהוא האמת שבכשלונו - הכרה זו תוביל את האדם אל הכיוון הנכון. להיות אמיתי קשה אמנם מי שדבוק לצדיק מקבל כח להיות אמיתי, אבל צריך ליזהר שלא ליפול ברשת הגדלות.

להיות אמיתי בכשלונו הוא דבר קשה מאד ממש פחד להכנס שם. אך כל אחד מוכרח לעבור מצב זה, כי במקום העמוק הזה יסוד ושורש עבודת האדם אלא שאם נאחזים היטב בצדיק האמת יש תקוה.

בהמשך השיחה אמר הרא"ש: אני נמצא עמוק עמוק בתוך הכשלונו "און סאיז דארטין א פחד נורא" (ושם פחד נורא) לעבין אין דעם כשלונו און נישט ווערין צובראכין איז זייער שווער" (לחיות בכשלונו ולא להשבר קשה מאד) הנסיונות שם קשים מאד כי צריכים לחיות עם המצבים הקשים ביותר ועם האנשים הירודים ביותר ואין לי את הכוחות להעלות את עצמי מהכשלונו העמוק. "אין ואס קען איך שוין טאהען?" (ומה אני כבר יכול לעשות?) להתפלל אל ה'. התפלה שאני מתפלל היא שאהיה קרוב בעד הכלל. ואני משתדל מאד להיות דבוק לצדיק האמת...

הדרך הזאת קשה מאד כי נמצאים ביחד

ולהיות כמותם. וכן להיות מוכן להתלכלך ולהיות מוכן להיות קרבן עבור כל אחד ואחד. ואלו שאינם מעוניינים להתלכלך אין הם בבחינת משיח ואף אם מכריזים אני מאמין בביאת המשיח ומבקשים שהמשיח יבא אין זה אלא מן השפה ולחוץ. ואדרבה כאשר משיח יבא יחרימו אותו כי הלא המשיח עני רוכב על החמור מלוכלך כמונו ואם הם אינם מוכנים להתלכלך איך יהיו מוכנים לקבל את המלוכלך כמשיח? [אמר הכותב: בדברי הרא"ש להיות מלוכלך כמונו אין הכוונה להיות מלוכלך ממש אלא לראות את עצמו הגרוע ביותר. וכפי שמובא באגרת הרמב"ן וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך. (וד"ל)].

אם לא ימצאו אותם האנשים המוכנים לרדת שם לא נוכל להביא את המשיח ומכיוון שאנו מלוכלכים מאד צריכים להנקות כי להשאר במצב כזה מסוכן מאד. וצריכים ממש לרעוד מפחד על המצב העגום הזה. כי להיות בשאול בלי יכולת להועיל זה לא שייך. ולכך צריכים להנקות. נמצא שיש שני מצבים להנקות מהלכלוך או להתעלות עם הלכלוך בכח הצדיק ואז לעלות גם את הנשמות הנדחות במקומות נמוכים אלו. תלוי בנו באיזה אופן להתפס. אבל להשאר שם בלי עשייה של ממש מסוכן מאד.

הוא בזה שהצדיק יורד לשם עולה ומעלה ואני נשאר שם ומתוך המצב שאני שם אני משתדל עד כמה שאפשר לגלות את הקדושה. מובן שזה קשה העובדא שאני שם לבד ואין לי חבר שיהיה מוכן להיות אתי שם ולהיות מוכן להיות קרבן בעד החבר ובעד הקדושה. בכל זאת אין יאוש. "אויב איך וועל קענען מונע זיין פון היינעם נישט א ריין פאלין איז שוין כדאי מיין שרייען" (אם נוכל למנוע מאחד שלא יפול לשם כבר כדאי הצעקות שלי), אני מלא תקוה שיתעורר רוח ממרום שיעלה אותנו משאול התחתית בכח ובזכות הצדיק האמת ועד אז צריכים להחזיק מעמד.

אם נצליח להחזיק מעמד במצבים אלו ונצליח לפרסם את הקדושה כדברי דוד המלך ע"ה שאמר "גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך" אנו מביאים את המצב של ביאת משיח אשר על ידו יתוקנו אותם אלפי נשמות השקועים בתהומות ומצפים לגאולתם. "אז מוועט מצליח זיין מפרסם צו זיין די קדושה אין די טיפענישט וועט שוין זיין גוט" (כשנצליח לפרסם בשאול את הקדושה כבר יהיה טוב) אבל עד אז צריכים לעמול קשה הנשמות מתחלקות כדגים בים וצריכים ללכלך את עצמנו בכל מיני טיט ורפש ולהיות כמותם עד שניתן לתפוס אחד מהם.

בחינת משיח הוא הנכונות להיות ביחד עם אותם הנשמות השקועים בתהומות

בימים קשים אלו כאשר ארץ ישראל רועשת ורוגשת תחת אימי האירועים הקשים ודם ישראל נשפך כמים בארבע מיתות סקילה שריפה הרג וחנק רח"ל.

הגענו עד למצב של יותר מארבע כיתות חלוקות ונפרדות ושלטון הערב רב, אין לנו אחיזה אחרת אלא לתפוס באומנות אבותינו ולהסיק את המסקנה היחידה שכל זה הוא בעבור לקרבנו לאבינו שבשמים

כתיב, ויחזק ה' את לב פרעה מלך מצרים וירדוף אחרי בני ישראל וגו'. וירדפו מצרים אחריהם וגו'. ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם וגו' ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'.

לכאורה צריך היה להיות כתוב ופרעה קרב ולמה נכתב ופרעה הקריב, מסבירים המפרשים שנכתב הקריב - לפי שבכך שרדף אחרי בני ישראל הקריב את ליבם של ישראל לאביהם שבשמים.

עלינו לקחת את הדברים כאז כן עתה שכל זה הוא לקרבינו אליו ית', ונקיים "ויצעקו בני ישראל אל ה'" ועי"ז נזכה לראות את ישועת ה' כמו שהבטיחנו "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון".

חזקו ונתחזקה בעד עמינו ובעד ערי אלוקינו נתפלל אל ה' בחוזקה ונודה במיעוט ערכנו ובאפסותנו וה' הטוב בעינינו יעשה ויגאלנו בקרוב אכי"ר.

הודעה חשובה

כל יום בשנה 9 בערב בדיוק יוצאים מרח' דין יוסף הנשיא 5 לתפילות בשדה מבקשים מכל אחד שיש באפשרותו לקחת חלק בנסיעות הללו

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 50 ש"ח לשנה

שהשמחה במעונם

מו"ר הרא"ש שליט"א לאירוסי הנכד
הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' לאירוסי הבן
הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' לאירוסי הבת
הר"ר נחמן קמינסקי ומשפ' להולדת הבת
הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

כוס תזכובים

להר"ר חיים דב וייזר וחר"ר משה דוד וייזר
לפטירת אביהם הר"ר מאיר ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.